

ראויה לייחוד פנים בפנים (מק"מ), **וְעַל דָּא וַתְּהִי לִי לְאִשָּׁה,**
לְאִזְדְּוֹנָא כַּחְדָּא, בְּזִמְנָא דָּא, וְלֹא בְּזִמְנָא אַחְרָא ולכן נאמר
 'ותהי לי לאשה', דהיינו שאז יש את הייחוד כאחד דוקא בזמן הזה ולא בזמן אחר,
בְּזִמְנָא דְנִטְלָא מִבֵּי אֲבָא, וְלֹא בְּזִמְנָא דְנִטְלָא מִבֵּי
אִמָּא דהיינו שהוא זמן שז"א מקבל את המוחין דאבא ולא בזמן אחר שהוא מקבל את
 המוחין דאמא. **וְיוֹם הַכִּפּוּרִים אֹכֶלֶת, דִּתְשֻׁמִּישׁ הַמִּטָּה אָסוּר,**
בְּגִין דְּזוֹוֹנָא לָא אֲשִׁתְּכַח, דִּדְהָא מִבֵּי אִמָּא נִטְלָא, וְלֹא
מִבֵּי אֲבָא ויום הכיפורים מוכיח על כך שהוא אסור בתשמיש המיתה כי אז אין
 הייחוד של זו"ן נמצא כי אז אין ז"א מקבל מוחין מאבא אלא רק מאמא ומכיון שהמלכות
 מקבלת את הגבורות מאמא היא אינה ראויה לייחוד (מק"מ). **אָמַר רַבִּי חִיֵּיא,**
וְדַאי זַפְאָה דְרָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן שְׂאֲרֵי בְּגִיָּיה, זַפְאִין אִינוּן
דְּקַיִימִין קַמִּיהּ פֶּלִי יוֹמָא וכששמע רבי חייא את הביאור הוא אמר שודאי
 אשרי הדור שרשב"י שוכן בתוכו ואשרי אותם העומדים לפניו כל יום.

בר"ה נברא אדם הראשון ובאותו יום חטא ושב בתשובה וקיבל הקב"ה את
 תשובתו וזהו סימן לדורי דורות שהקב"ה יקבל תשובת עם ישראל

אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִבְרָא אָדָם, וְקָאִים
בְּדִינָא קַמִּי מְאֲרִיָּה אומר רבי אבא שבראש השנה נברא אדם
 הראשון והוא עמד בדין לפני קונו על חטא עץ הדעת, **וְתָב** (דף ק"א ע"א)

בְּתִיּוֹבְתָא, וְקָבִיל לִי הַקְּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִזּוּ הוּא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְקָבִיל אֶת תְּשׁוּבָתוֹ הַקְּב"ה, דְּהֵיִינוּ שְׁקִבַּע הַקְּב"ה זְמַן קְצוּב לְעוֹנְשׁוֹ עַד שִׁיתְקַן הַקְּב"ה אֶת הָעוֹלָם וְיִתְחַדֵּשׁ וְיַחְזוֹר לְהִיּוֹת קוֹדֵם הַחֲטָא (רמ"ק). אָמַר לִי, אָדָם, אַנְתָּ תִּהְיֶה סִימָנָא לְבִנְיָךְ לְדָרֵי דָרִין וְאִמַר לּוֹ הַקְּב"ה אָדָם אַתָּה תִּהְיֶה סִימָן לְבִנְיָךְ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת מֵאַחַר שְׁבַחְטָאוּ הוּא פִּגְמֵי אֶת כָּל הַדּוֹרוֹת כִּי תִשׁוּבָתוֹ הוֹעִילָה שְׁבַח לְדוֹרוֹת הַקְּב"ה יִקְבַּל אֶת תְּשׁוּבָתָם (רמ"ק), בְּהָאֵי יוֹמָא קַיְיִמִין בְּדִינָא, וְאֵי יְתוּבּוֹן אַנְא אֶקְבַּל לֹזַן כִּי בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁהוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה הֵם יַעֲמְדוּ בְּדִין וְאִם הֵם יַחְזוּרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה אֲנִי יִקְבַּל אוֹתָם, וְאֵיִקוּם מִכּוֹרְסִיא דְּדִינָא, וְאַתְקִיִים עַל כּוֹרְסִיא דְּרַחֲמֵי, וְאַרְחָם עַלִיִּהוּ וְאֲנִי יַעֲמוּד מִכְסָא הַדִּין וְאַשְׁבַּע עַל כְּסָא הַרְחָמִים וְאֲנִי אַרְחָם עֲלֵיהֶם [קנט]. וְדוֹד אָמַר, (תהלים קטז) אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנֵי דְּהֵיִינוּ שְׁבַטוּחַ אֲנִי שִׁישְׁמַע הַקְּב"ה אֶת תְּשׁוּבָתִי כִּי אֵין הַתְּשׁוּבָה חוֹזֶרֶת רִיקָם. וְעַל דָּא בְּתִיב וְעַל כִּי כְּתוּב, (תהלים קל) כִּי עֲמַךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּרְאֶה דְּהֵיִינוּ שִׁיחָה בְּטוּחַ הָאָדָם כְּאִשֶּׁר הוּא יִרְאֵה שְׁהוּא שְׁבַח מִחֲטָאוֹ שֶׁתִּתְקַבַּל תְּשׁוּבָתוֹ. וְכִתִּיב וְכְתוּב, (תהלים לו) כִּי עֲמַךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה

אור הרשב"י

אפילו שישב הקב"ה על כסא הדין יש בכח תשובתם להקימו מכסא הדין ולהושיבו על כסא הרחמים (רמ"ק).

[קנט] והוא הבטחה שלא יתיאשו ישראל מהתשובה כי אפילו שישב הקב"ה על כסא הדין לא יאמרו ישראל שלא תתקבל תשובתם כמו המורה בקנס לאחר שבאו עדים אלא

הלימוד היומי

לע"נ וועלול זאב בן ינטא ז"ל

אור דהיינו שודאי תעלה התשובה אל הבינה שהיא מקור החיים וע"כ באורך נראה אור כי הקב"ה יאיר לנו ויקבל את תשובתנו.

בעשרה מיני זמרה נאמר ספר תהילים והוא כנגד עשר ספירות

אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הפורים הוא מקרא קדש יהיה לכם. (ויקרא כ"ג) **רבי חייה פתח,** (תהלים לב) **לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פָשַׁע כָּסוּי חַטָּאָה [קסא].**
לְדוֹד מְשָׁכִיל, הָא תַנִּינָן בִּי' זַיְנִי זְמַרְא אֶתְקַרִי (נ"א אֶתְתְּקִין)
סֵפֶר תְּהִלִּים הרי למדנו [קסא] שבעשרה מיני זמרה נאמר ספר תהילים והוא כנגד עשר ספירות [קסב], **בְּנִצּוֹחַ נֶצַח, בְּנִגּוֹן גְּבוּרָה, בְּמִשְׁכִּיל יִסוּד,**
בְּמִכְתָּם בִּינָה, בְּמִזְמוֹר חֶסֶד, בְּשִׁיר חֲכָמָה, בְּאֲשֶׁרִי כֶתֶר,
בְּתַפְלָה מַלְכוּת, בְּהוֹדָאָה הוֹד, בְּהַלְלוּיָהּ תַפְאֶרֶת, וְעֵלְאָה
מְפֻלְהוֹ הַלְלוּיָהּ, וְהָא אוֹקְמוּיָהּ והזמר הגדול מכולם הוא הללויה כי הוא

אור הרשב"י

שם ושבת בבת אחת. וכן איתא במדרש תהלים מזמור א' בשם שאמרוהו עשרה בני אדם, כך נאמר בעשרה מיני זמר, בניצוח בניגון במזמור בשיר בהלל בתפלה בברכה בהודאה בהללויה באשרי, וגדול מכולם הללויה, שכולל שם ושבת כתיבה אחת, רב קרא כל ספרא הללויה. [קסב] אמנם לא הזכירם לפי סדר הספירות אלא מנה אותם לפי שגרת הלשון (רמ"ק).

[קס] וביאור הפסוק ע"פ פשוטו לדוד משכיל – אמרו חכמים כל מזמור שנאמר בו משכיל ע"י מתורגמן אמרו. אשרי נשוי פשע – שהקב"ה נושא פשע ומכסה חטאיו (רש"י).

[קסא] כדאיתא בפסחים דף ק"ז עמוד א' דאמר רבי יהושע בן לוי: בעשרה מאמרות של שבת נאמר ספר תהלים: בניצוח, בניגון, במשכיל, במזמור, בשיר, באשרי, בתהלה, בתפלה, בהודאה, בהללויה. גדול מכולן הללויה, שכולל

הלימוד היומי

לע"נ וועלול זאב בן ינטא ז"ל

כולל שם ושבח בבת אחת, לפי שיש בו שם הוי"ה כנגד ז"א וכן יש בו שם הל"ל שהוא גימטריא ס"ה כמנין אדנ"י שהוא כנגד המלכות שבהם עיקר ההנהגה לתחתונים וכמו שביארוהו החברים (מק"מ).

רעיא מהימנא

מצוה להתענות ביום הכיפורים בחמשה עינויים

פְּקוּדָא דְא, לְאִתְעַנָּא בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי, לְאַכְנָעָא גּוּפָא וְנַפְשָא, בְּרָזָא דְחַמְשָׁה עֵינוּיִין, דְּחַמְשָׁה דְרָגִין

דְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי מצוה זו הוא להתענות ביום כיפור בכדי להכניע את הגוף והנפש

מאחר ששניהם חטאו כאחד והעינוי הוא בסוד החמשה עינויים של חמש המדרגות של

יוה"כ שהם הה"ג הממותקות שמקבלת המלכות ישר מהבינה שלא דרך ז"א לצורך תיקון

פרצופה (מק"מ). **דְּהָא מְקַטְרְגָא קָא אָתִי לְאִדְפָּרָא חוּבִיהוֹן,**

בְּמָה דְאִתְמַר כי הרי אז המקטרג בא בכדי להזכיר את עוונות ישראל כמו שלמדנו

[קסג]. **וּפְלִהוּ בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימָתָא קָמִי אַבוּהוֹן. כִּלְא,**

אור הרשב"י

לעזאזל, גורלו של הב"ה לקרבן עולה וגורלו של עזאזל שעיר חטאת, וכל עונותיהם של ישראל עליו, שני' ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזירה, ראה סמא"ל שלא נמצא בהם ביום הכפורים חטא אמי' לפניו רבון כל העולמים יש לך עם אחד כמלאכי השרת שבשמים מה מלאכי ישראל אין בהם אכילה ושתיה כך ישראל אין להם אכילה ושתיה ביום הכפורים,

[קסג] ואיתא בפרקי דרבי אליעזר פמ"ה אמר סמא"ל לפני הב"ה רבון כל העולמים על כל אומות העולם נתת לי רשות ועל ישראל אין אתה נותן לי, אמי' לו הרי יש לך רשות עליהם ביום הכפורים אם יש להם חטא, ואם לאו אין לך רשות עליהם, לפני' נותנין לו שוחד ביום הכפורים שלא לבטל את ישראל שלא יקריבו את קרבנם, שני' גורל אחד לה' וגורל אחד

הלימוד היומי

לעי"נ וזעלול זאב בן ינטא ז"ל